

۳۵۶۷۷/۷۷۸۷۷

(P)

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

۸۵ روزه

بسمه تعالیٰ

«با صلوات بر محمد و آل محمد»

جناب آقای دکتر حداد عادل

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان" که بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۶/۸ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، وزارت امور خارجه، وزارت امور اقتصادی و دارایی، دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی:

با توجه به اهمیت سرمایه‌گذاری در به کارگیری منابع و امکانات بالقوه اقتصادی و نظر به ضرورت تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان و به منظور ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای پادشاهی و جهت ارتقا و تحکیم همکاریهای اقتصادی به منظور تأمین منافع هر دو دولت، لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان"

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - ارجاع اختلافات موضوع ماده (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

وزیر امور اقتصادی و دارایی

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان که از این به بعد «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند،

با علاقمندی و تمایل به تحکیم و افزایش همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت، با هدف بکار گیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، با تصمیم به ایجاد و حفظ شرایط مطلوب برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع اموال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر (که از این پس طرف متعاهد سرمایه پذیر خوانده میشود) بکار گرفته شود:

الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها.

ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ) پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول

ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری و تولیدی، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، عالائم و نامهای تجاری، خدمات و دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی مطابق قوانین و مقررات طرفهای متعاهد.

۲- «سرمایه گذار/سرمایه گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهار چوب این موافقنامه در قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاهد اتباع آن طرف متعاهد بشمار آیند و تابعیت طرف متعاهد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تاسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاهد مزبور قرار داشته باشد.

۳- «عوايد» به معنی وجودی است که بطور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد، حق الامتیاز و عواید مشابه.

۴- «قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای متعاهد قرارداد و شامل مناطق دریابی مربوط آنها نیز می‌شود.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاری

- ۱- هر یک از طرفهای متعاهد اشخاص حقیقی و حقوقی خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاهد دیگر تشویق می نماید.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاهد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را برای جلب سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود فراهم می نماید.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری

- ۱- هر یک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود اقدام می نماید.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاهد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطای می نماید.

ماده ۴- حمایت از سرمایه گذاری

- ۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد سرمایه بذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعد تر نباشد، برخوردار خواهد بود.
- ۲- چنانچه هر طرف متعاهد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آنی راجع به تاسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا سازمان منطقه‌ای مشابه و یا یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کنده، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵- شرایط مساعد تر

صرف نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاهد و یک سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶- مصادره و جبران خسارت

- ۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدبیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، طبق قانون به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل برداخت سریع و موثر غرامت انجام پذیرد.
- ۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری بلا فاصله قبل از ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه گذاری های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاهد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاهد بر طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقنامه انتقالات زیر بصورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،

پ - حق الامتیازها و حق الزحمههای مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری،

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد ۶ و ۷ این موافقنامه،

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود،

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاهد سرمایه پذیر را دارا باشند،

ج - وجوده پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

هر گاه یکی از طرفهای متعاهد یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری بعمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

(الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

(ب) جانشین ضمن ایفاء تعهدات سرمایه گذار، مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

(پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه پذیر بر اساس ماده ۱۲ این موافقنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاهد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای اشخاص، حقیقی و حقوقی طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقنامه

این موافقنامه در مورد سرمایه گذاری های اعمال میشود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاهد سرمایه پذیر بررسد.

مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران و در جمهوری اسلامی افغانستان اداره حمایت از سرمایه گذاری افغانستان (آیسا) و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آنها شود می باشند.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاهد

و سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر

- چنانچه اختلافی میان طرف متعاهد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر درباره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاهد سرمایه پذیر و سرمایه گذار یا سرمایه گذاران مزبور در ابتدا تلاش خواهد کرد که اختلاف را از طریق مذاکره، مشاوره و بصورت دوستانه حل و فصل کنند.
- چنانچه طرف متعاهد سرمایه پذیر و سرمایه گذاران مزبور نتوانند طرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها میتواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیئت داوری به شرح مندرج در بند (۵) این ماده ارجاع کند.
- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.
- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، قابل ارجاع به دادگاههای داخلی نمی باشد. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محاکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.
- داوری بر طبق قواعد کمیسیون حقوق تجارت سازمان ملل متحد (آسیتال) انجام خواهد شد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و بطور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاهد میتواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیهای برای طرف متعاهد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک سر داور ارجاع نماید.
در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام میکند و داوران منتخب طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سر داور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سر داور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاهد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سر داور را تعیین نماید. سر داور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.
- در مواردی که سردارو باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معدور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معدور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچیک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد انجام خواهد شد.
- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاهد توافق نموده اند آنین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.
- تصمیمات هیئت داوری برای طرفهای متعاهد لازم الاجراء است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاهد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها میرسد.
- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرين اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بعمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده می شود. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر

آنکه یکی از طرفهای متعاهد ۶ ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن بطور کتبی به اطلاع طرف متعاهد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، فارسی دری و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک میباشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۷ خرداد ماه ۱۳۸۵ مطابق با ۲۸ می ۲۰۰۶ به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان رسید.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری اسلامی افغانستان	جمهوری اسلامی ایران